

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของโรมส์ (Raimes) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนาคนประชาสรรพ์ ปีการศึกษา 2548

จุดมุ่งหมายการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แนวสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของโรมส์ (Raimes)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้วิธีสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของโรมส์ (Raimes) ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของโรมส์ (Raimes)

ความสำคัญการวิจัย

ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางสำหรับครู เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงวิธีการสอนและพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของโรมส์ (Raimes) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนโดยวิธีสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของโรมส์ (Raimes)

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนนาฏนุประชาสรรค์ อำเภอนาฏน จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 120 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนาฏนุประชาสรรค์ อำเภอนาฏน จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 40 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เกณฑ์ ร้อยละ 30 และเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

2. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาที่ใช้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประเภทงานเขียน ที่นำมาวิจัย ได้แก่ การเขียนอธิบายขั้นตอน การเขียนเล่าเรื่อง และการเขียนอธิบาย ด้วยวิธีใช้เหตุผล

3. พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบเน้นกระบวนการ ด้วยวิธีการของไรเมส (Raimes) ซึ่งมี 3 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นก่อนการเขียน (Pre-Writing) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อวางแผนก่อนการเขียนโดยการสร้างความคิดเห็นและเรียบเรียงความคิด

ขั้นการเขียน (While-Writing) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำข้อมูลที่วางแผนไว้แล้วมาร่างในรูปแบบของความเรียงด้วยตนเอง และทำงานเป็นคู่ โดยการแลกเปลี่ยนกัน ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำมาปรับปรุงงานร่าง โดยมีคำถามเกี่ยวกับงานเขียนเป็นแนวทางในการตรวจงาน (Paragraph Checklist)

ขั้นหลังเขียน (Post-Writing) เป็นขั้นที่ผู้เขียนตรวจทานแก้ไขงานเขียนด้านกลไกทางภาษาด้วยตนเอง และประเมินงานเขียนของตนเอง (Self-evaluating) ก่อนส่งงานให้ครูประเมิน

4. ระยะเวลาในการทดลอง ใช้เวลาสอนสัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวมเวลาเรียน 7 สัปดาห์ 28 คาบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบประสิทธิภาพตามขั้นตอนและกระบวนการหาประสิทธิภาพแล้ว เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นกระบวนการของโรมส์ (Raimes) จำนวน 3 แผน
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
3. แบบประเมินความสามารถในการเขียนแบบเน้นกระบวนการ
4. แบบวัดเจตคติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวิธีการและขั้นตอนต่อไปนี้

1. เลือกกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้น ม.5/2 โรงเรียนนาคุณประชาสรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 40 คน
2. ทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการใช้วิธีสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. นำผลงานเขียนของกลุ่มตัวอย่างไปทำการตรวจ โดยให้คะแนนตามเกณฑ์การตรวจในแบบประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. ดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเอง ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 28 คาบ สอนโดยใช้วิธีสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ และประเมินการใช้กระบวนการเขียนของนักเรียนทุกครั้งหลังสิ้นสุดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนการสอน
5. นำคะแนนประเมินความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูล
6. ทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการใช้วิธีสอนแบบเน้นกระบวนการ (Post-test) โดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนการใช้วิธีเขียนแบบเน้นกระบวนการ
7. นำคะแนนผลการเรียนที่ได้ทั้งก่อนและหลังการใช้วิธีสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการมาใช้ในการวิเคราะห์ทางสถิติ
8. นำแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการต่อไปนี้

1. วิเคราะห์แผนการสอนเพื่อหาความเหมาะสมของเนื้อหาที่สร้างขึ้น จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผลจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
2. วิเคราะห์แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลังเรียน เพื่อหาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของข้อสอบที่สร้างขึ้นกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
3. วิเคราะห์แบบประเมินผลงานเขียนเนื้อหาความสอดคล้องระหว่างเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินจุดประสงค์การเรียนรู้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
4. วิเคราะห์ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังสิ้นสุดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนการสอน เพื่อประเมินความสามารถด้านการเขียนของนักเรียน
5. เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบเน้นกระบวนการของไรเมส (Raimes) โดยใช้คะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
6. วิเคราะห์เจตคติของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเขียนแบบเน้นกระบวนการของไรเมส (Raimes)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าและทดลองฝึกเขียนแบบเน้นกระบวนการด้วยวิธีของไรเมสกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนาถุนประชาสรรค์ สรุปผลได้ดังนี้

1. ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้น โดยลำดับจากความสามารถในระดับน้อยในช่วงต้น และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อสิ้นสุดการฝึกทักษะการเขียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ สุดท้ายพบว่า มีความสามารถอยู่ในระดับมาก ทั้งในด้านการนำเสนอ เนื้อหา การเรียบเรียงเนื้อหา การใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และกลไกทางภาษา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการโดยวิธีของไรเมส มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียน โดยวิธีสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41

อภิปรายผล

วิธีสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นวิธีสอนวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังเป็นกลวิธีการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมตลอดกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีประเด็นที่สำคัญที่นำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แนวสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของไรมส์ (Raimes)

จากการจัดกิจกรรมในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของไรมส์ (Raimes) พบว่า เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเสร็จตามกระบวนการ นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นตามลำดับ อาจเป็นเพราะนักเรียนได้พัฒนางานเขียนของตนเองอย่างมีกระบวนการ กล่าวคือ เมื่อนักเรียนร่างงานเขียนครั้งที่ 1 เสร็จเรียบร้อยจะต้องได้รับการประเมินงานจากเพื่อนซึ่งพบว่านักเรียนยังต้องปรับปรุงในการเรียบเรียงเนื้อหา การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ในงานเขียนของตน และนักเรียนร่วมปรึกษาหารือร่วมกับเพื่อนถึงแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขงานเขียนให้ดีขึ้นจึงได้ร่างงานเขียนที่ 2 เสร็จแล้วนักเรียนก็ประเมินงานเขียนด้วยตนเอง ซึ่งผลการประเมินพบว่านักเรียนสามารถนำเสนอเนื้อหาและเรียบเรียงเนื้อหาได้ดีขึ้น เนื่องจากได้ร่วมปรึกษาหาแนวทางแก้ไขงานเขียนร่วมกับเพื่อนจึงส่งผลให้มีทักษะในการเขียนได้รับการพัฒนาขึ้น ดังนั้นนักเรียนจึงปรับปรุงงานเขียนของตนเองเป็นงานเขียนที่ 3 ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในความสามารถในงานเขียนของตน

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้กระบวนการพัฒนางานเขียนตามกระบวนการของไรมส์ (Raimes) นั้นสามารถพัฒนาทักษะงานเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนได้ เนื่องจากนักเรียนได้ผ่านกระบวนการร่างงานเขียนมีการประเมินงานเขียนด้วยเพื่อนมีการร่วมปรึกษาหารือ มีการปรับปรุงแก้ไขงานเขียนร่วมกับเพื่อน มีการปรับปรุงงานเขียนขึ้นมาใหม่ และประเมินงานเขียนด้วยตนเอง และสุดท้ายมีการปรับปรุงงานเขียนให้สมบูรณ์ในขั้นตอน

สุดท้ายทำให้งานเขียนของนักเรียนมีความถูกต้องสมบูรณ์ และสร้างความพึงพอใจในงานเขียนของตนเองให้กับนักเรียนและครูผู้สอนเป็นอย่างดี

ดังนั้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ทั้งกระบวนการคิดและกระบวนการเขียน และผู้เรียนต้องใช้ความคิดตลอดกระบวนการ และในการฝึกเขียน ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องเป็นกระบวนการ จนกระทั่งได้ผลงานในการอ่านเพื่อตรวจแก้ไขงานของเนื้อหา ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นข้อบกพร่องของการเขียนได้ชัดเจน ที่กล่าวมานี้สอดคล้องกับแนวคิดของไรมส์ (Raimes. 1985 : 6) ไวท์และอานด์ (Nunan. 1999 : 273-274 ; อ้างอิงจาก White and Arndt. 1991) ที่ว่าการจัดกิจกรรมการเขียนด้วยกิจกรรมกลุ่มตลอดกระบวนการเขียนเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเขียน และส่งเสริมให้ความสามารถของคนเก่งและคนอ่อนได้พัฒนาไปพร้อมกัน เมื่อสิ้นสุดงานเขียนแต่ละเรื่องผู้เรียนประเมินตนเองและบันทึกการเรียนรู้หลังการเขียนทำให้ผู้เรียนมองเห็นข้อดีและข้อบกพร่องของตน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของไรมส์

(Raimes)

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของไรมส์ (Raimes) พบว่า เมื่อนักเรียนผ่านการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของไรมส์ (Raimes) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 อาจเป็นเพราะการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนาถุนประชาสรรค์ ได้ใช้กระบวนการเขียนแบบเน้นกระบวนการตามวิธีของไรมส์ (Raimes. 1985 : 3-23) มี 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการเขียน (Pre-Writing) เริ่มจากการวางแผนด้วยการกำหนดจุดประสงค์ที่คำนึงถึงระดับความสามารถของผู้อ่าน การระดมความคิด และการทำรายการความคิด 2) ขั้นตอนการเขียน (While - Writing) ผู้เรียนเรียบเรียงความคิดโดยใช้ภาษาและกลไกทางภาษา เขียนเป็นงานร่างที่ 1 แลกเปลี่ยนกลุ่มงานกับเพื่อนในกลุ่มด้านเนื้อหา และเรียบเรียงเนื้อหา (Content and Organization) โดยไม่คำนึงถึงไวยากรณ์และกลไกทางภาษา ข้อมูลย้อนกลับ ช่วยให้ผู้เรียนค้นพบความคิดใหม่ ๆ โครงสร้างทางไวยากรณ์ใหม่ ๆ ในขณะที่เขียนงานร่างที่ 2 แล้วแลกเปลี่ยนตรวจงานร่างที่ 2 กับเพื่อนในกลุ่ม ด้านการใช้ภาษาและกลไกทางภาษา (Language Use & Mechanic) ข้อมูล

ย้อนกลับช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นข้อบกพร่องในการเขียนของตนเอง จากนั้นจึงปรับปรุงแก้ไขงาน
ร่างที่ 2 แล้วเขียนออกมาเป็นผลงาน ครูไม่ได้จำกัดเวลาและโอกาสในการปรับปรุงงาน
เพราะผู้เรียนมีความสามารถและพื้นฐานทางภาษาต่างกัน 3) ชั้นหลังการเขียน (Post - Writing)
ผู้เรียนตรวจทานแก้ไขผลงานของตนเองก่อนส่งครู

คั้งนั้นการสอนเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ
ของโรมส์ (Raimes) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนาคุณประชาสรรค์ ทำให้
ความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนพัฒนาขึ้น เห็นได้จากผลการประเมินชิ้นงานตาม
แผนการเรียนรู้ที่ 1-3 ที่มีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 2.49, 3.26
และ 3.67 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้นโดยลำดับ นั่นคือ นักเรียนมีพัฒนาการ
และมีความสามารถด้านการเขียนเพิ่มขึ้น และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนก่อนการฝึกเขียน และหลังการฝึกเขียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียน
แบบเน้นกระบวนการ โดยวิธีของโรมส์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของพรพนา พิทยากิจ (2542 :
46-47) สุภวรรณ ทะกันจร (2542 : 50-62) ณีฉฐา ถิระวัฒน์ (2547 : 24-25) อรุณ โพธิ์
(2548 : 84-85) การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้โดยผ่าน
กระบวนการทางความคิด สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ
(เสด็จ. 1991 : 7-8) ส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเขียน นั่นคือได้งานเขียนที่ดี
มีคุณภาพสามารถสื่อสาร หรือถ่ายทอดข้อมูลความคิดต่างๆ ของตนให้ผู้อื่นเข้าใจได้ตรงตาม
ที่ตนเองต้องการ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมในขั้นตอนต่าง ๆ ด้วยตนเองจริง
ครบทุกขั้นตอนของกระบวนการเขียน

การใช้กิจกรรมกลุ่มและการฝึกเขียนแบบเน้นกระบวนการมีผลต่อการพัฒนา
ความสามารถทางการเรียนจากการได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้ใหม่ๆ การมีปฏิสัมพันธ์
ระหว่างเพื่อน (กูดเดน และ โจนส์. ; อ้างถึงในรวีพล อุ่นลอย. 2546 : 33) ทำให้นักเรียน
มีความมั่นใจในตนเองและมีความกระตือรือร้นสูงขึ้น (Kelly. 1984. ; อ้างอิงใน
กรอบแก้ว วิมานจันทร์. 2542 : 52)

3. เจตคติของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของโรมส์
(Raimes)

จากการศึกษา พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการฝึกเขียนแบบเน้นกระบวนการ
ของโรมส์ (Raimes) อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.41 อาจเป็นเพราะว่ากระบวนการ

สอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของไรมส์ (Raimes) นั้นทำให้นักเรียนสามารถฝึกสร้างงานเขียนด้วยตัวเองได้คิดอย่างอิสระได้รับการพัฒนาทักษะการคิด ทักษะการประเมินงาน การทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน และมีการปรับปรุงพัฒนางานเขียนของตนเองให้ดีขึ้นจนเป็นที่พึงพอใจของตนเอง จึงส่งผลให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนาฏนประชาสรรพ มีเจตคติที่ดีต่อการเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุคติศรี ศิริคุณ (2543 : 53-58) รัชยา พุกกะมาน (2545 : บทคัดย่อ) นักเรียนที่ผ่านกระบวนการเรียนการสอน ที่นักเรียนได้ทำงานกลุ่มแบบอิสระ การมีปฏิบัติสัมพันธ์ มีการเสนอความคิดเห็นช่วยเหลือกัน มีการตรวจงานร่วมกัน และแก้งานเอง จะมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมาก สอดคล้องกับอโกสตา (Agosta, 1982 ; อ้างถึงในอัญชลี วิเศษสังข์, 2539 : 42) ศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงวิธีสอนจากการเน้นผลงานเขียนมาเป็นการสอนแบบเน้นกระบวนการและพบว่าครูหลายคนมีปัญหาในการปรับตัวจากการเป็นผู้กำหนดกฎเกณฑ์และรูปแบบการเขียนมาเป็นผู้คอยช่วยเหลือให้นักเรียนสร้างสรรค์งานเขียนมีปัญหาในการทำใจให้ไม่สบายใจเมื่อไม่ได้รับรู้กฎเกณฑ์ และรูปแบบที่ใช้ในงานเขียน มีปัญหาในการทำใจให้ไม่กลัวการเขียนผิด และยอมรับว่าการเขียนผิดเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้การเขียน ทำให้ทั้งครูและผู้เรียนยอมรับการเปลี่ยนแปลงนี้ และพอใจกับคุณค่าของวิธีการใหม่ในการสอนเขียนดังกล่าว สอดคล้องกับ คาล (ศุภสิริ โสมาเกตู, 2544 : 54 ; อ้างอิงมาจาก Khal, 1988 : 6-8) ได้ศึกษาแนวทางที่ทำให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศประสบความสำเร็จในการสอนต้องยึดแนวปฏิบัติดังนี้ สร้างเจตคติที่ดี สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ให้มากที่สุด นำเสนอสื่อและอุปกรณ์ประกอบการสอนใหม่ ๆ ไม่บังคับให้บทเรียนตอบกลับทันที ควรให้เวลาคิดและตัดสินใจก่อน ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมหลายๆ อย่างและสอดคล้องกับ ลูอี (Louie, 1994 : 86-90) ได้ทำวิจัยในชั้นเรียน (Action Research) เรื่องการปรับปรุงการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในพื้นที่เขตชานฟรานซิสโก ที่เรียนภาษาเป็นภาษาที่สอง โดยใช้ทฤษฎีกระบวนการเขียน ผลการวิจัยพบว่า การเขียนแบบเน้นกระบวนการ โดยมีผู้สอนให้คำปรึกษาระหว่างกระบวนการ ผู้เรียนแลกเปลี่ยนกันตรวจแก้ไขงานและแสดงความคิดเห็นต่องานเขียนนำข้อมูลย้อนกลับมาปรับปรุงช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและมีแรงจูงใจมากขึ้น ผลจากการทดสอบก่อนและหลังการทดลองพบว่า ความสามารถด้านการเขียนพัฒนาขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากงานวิจัยพบว่าการใช้แนวสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของไรเมส (Raimes) ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีเจตคติต่อการเรียนโดยเน้นกระบวนการของไรเมส (Raimes) ในระดับมาก โดยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ดังนี้

1.1 ในการดำเนินการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ให้นักเรียนมีทักษะด้านการเขียนโดยใช้กระบวนการเขียนแบบเน้นกระบวนการของไรเมส (Raimes) โดยเฉพาะขั้นตอนการแก้ไขภาษาของนักเรียนเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง การเขียนใหม่และการรายงานกลับความชัดเจนและความถูกต้องของภาษาที่ใช้ถือว่าเป็นทักษะภาษาที่สำคัญนักเรียนจะต้องสนใจให้มากทั้งในการเนื้อหา การเรียบเรียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และการใช้ภาษา

1.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนควรใช้กิจกรรมกลุ่มในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันในการแสวงหาความรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง มีแรงจูงใจที่จะเรียน เพราะได้รับความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และครูควรสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

1.3 ควรจัดลำดับการฝึกเขียนจากง่ายไปหายาก เมื่อนักเรียนสามารถเขียนงานง่าย ๆ ได้ จะเป็นแรงจูงใจให้อยากเขียนงานเขียนยิ่งขึ้น

1.4 การพัฒนาทักษะการเขียน ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ควรเริ่มในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) เนื่องจากเด็กในวัยนี้ สามารถเริ่มเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองได้ดีโดยการเน้นทักษะการเขียน

1.5 ควรเตรียมนักเรียนด้านการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ให้หลากหลาย

1.6 ควรฝึกให้นักเรียนสามารถใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ ได้ เพื่อให้ให้นักเรียนใช้คำศัพท์และโครงสร้างได้อย่างเหมาะสม และเป็นการเพิ่มพูนคำศัพท์ให้กับเรียนอีกด้วย

1.7 ในการฝึกเขียน นักเรียนต้องปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องเป็นกระบวนการจนกระทั่งได้ผลงาน

1.8 ควรให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดหัวข้อเรื่องที่จะเขียนจากประสบการณ์ของตนเอง จะทำให้นักเรียนเกิดจินตนาการและแรงบันดาลใจอยากจะทำข้อสอบประสบการณ์ ความรู้สึกประทับใจผ่านทางงานเขียน จะทำให้นักเรียนพอใจ และมั่นใจในการเขียน นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนได้ฝึกการคิดสร้างสรรค์ด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าควรทำวิจัยต่อในเรื่อง ดังนี้

- 2.1 ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบการฝึกเขียนแบบเน้นกระบวนการและแบบเน้นผลงาน
- 2.2 ควรทำการวิจัยลักษณะเดียวกันนี้กับกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นอื่น
- 2.3 หัวข้อในการเลือกเขียนควรมีมากกว่าหนึ่งหัวข้อ
- 2.4 ควรศึกษาวิจัยการฝึกเขียนแบบเน้นกระบวนการเพื่อพัฒนาระดับงานเขียนจากระดับสื่อสาร เป็นระดับวิเคราะห์วิจารณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY